

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΧΡΩΜΑΤΙΚΗΣ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΛΑΜΠΤΗΡΑ

Η χρωματική θερμοκρασία του λαμπτήρα είναι από τα σημαντικότερα θέματα του φωτισμού γιατί συνδέεται άμεσα με την χρήση του χώρου που φωτίζουμε, το υλικό, την υφή αλλά και την ανθρώπινη ψυχολογία.

Οι φωτεινές πηγές παράγουν φως που διακρίνεται σε διάφορες αποχρώσεις του λευκού. Αν σκεφτούμε μια βέργα μολύβδου την οποία σιγά σιγά θερμαίνουμε, αρχικώς η βέργα είναι μαύρη και καθώς η θερμοκρασία ανεβαίνει κοκκινίζει, γίνεται πορτοκαλί, κίτρινη και τελικά σε πολύ υψηλή θερμοκρασία γίνεται λευκή. Κάθε χρωματική διαφορά αντιστοιχεί σε διαφορετική θερμοκρασία της ράβδου.

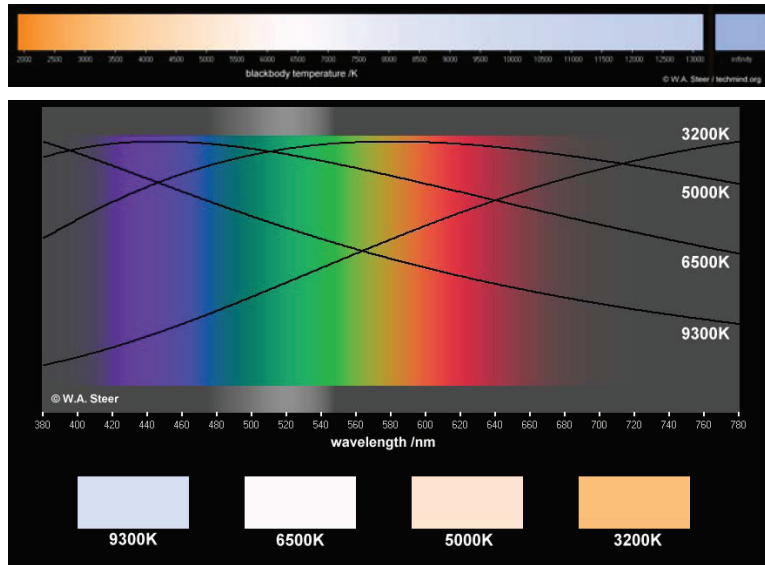
Παρομοίως καθορίζουμε την χρωματική θερμοκρασία του λαμπτήρα. Χαμηλή χρωματική θερμοκρασία σημαίνει θερμό (κιτρινο-κόκκινο) φως, ενώ υψηλή χρωματική θερμοκρασία σημαίνει ψυχρό (μπλε) φως. Το φως της ημέρας έχει θερμότερο φως κατά την δύση του ηλίου και ψυχρότερο κατά το ξημέρωμα.

Αντίστοιχα μπορούμε να φωτίσουμε μια κατοικία με ψυχρότερο φως την ημέρα που χρειαζόμαστε μεγαλύτερη ένταση και διαύγεια για τις εργασίες μας και τις κινήσεις μας στον χώρο και με θερμότερο φως κατά τις βραδινές ώρες που κυρίως αναπαυόμαστε. Η απαραίτητη εναλλαγή στην χρωματική θερμοκρασία των λαμπτήρων συνδέεται με τον βιορυθμό του ανθρώπου και την άμεση συσχέτιση με τις φυσικές πηγές φωτισμού (φως ουρανού-ψυχρό λευκό, φως κεριού-θερμό λευκό). Για αυτούς τους λόγους, θερμό φως χρησιμοποιούμε σε δημόσιους χώρους για να προάγουμε το αίσθημα της χαλάρωσης, ενώ το ψυχρότερο λευκό προτιμάται συχνά σε χώρους γραφείων, όπου ο χαμηλός φωτισμός μπορεί να αποφέρει δείγματα άγχους.

Το χρώμα του φωτός θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψιν όταν φωτίζουμε οποιαδήποτε επιφάνεια ανάλογα με το υλικό και την υφή του. Τα φυσικά υλικά όπως η πέτρα και το ξύλο αναδεικνύονται καλύτερα με θερμά λευκά που δεν έχουν την ένταση και την ομοιομορφία του ψυχρού, και «γράφουν» καλύτερα σε ανάγλυφες επιφάνειες δημιουργώντας έντονες αντιθέσεις. Αντίστοιχα, σε έναν γυαλιστερό λείο τοίχο το ψυχρό λευκό είναι αυτό που μπορεί να ενισχύσει και να αναδείξει τη λάμψη και την υφή του. Παράπλευρα, σε μια επιφάνεια από εργαστηριακό υλικό όπως το εμφανές μπετόν, αρμόζει ένας «τεχνητός φωτισμός» όπως ο φθορισμός.

Το θερμό λευκό συνδυάζεται καλύτερα με θερμά χρώματα και το ψυχρό λευκό με ψυχρά χρώματα. Σε ένα κήπο που έχουμε φυτεύσεις με ζωηρό πράσινο φύλλωμα και άλλες με κοκκινωπό, φωτίζουμε τα πράσινα με ψυχρό λευκό αποδίδοντας καλά την γυαλάδα και την ζωντάνια του φυτού, ενώ το θερμό λευκό θα αποδώσει καλύτερα τον χρωματισμό του κόκκινου φυλλώματος.

Εικ. 1 Παλέτα χρωματικών θερμοκρασιών

Από τα παραπάνω μπορούμε να συμπεράνουμε ότι η επιλογή του λαμπτήρα είναι η πρώτη παρέμβαση που μπορούμε να κάνουμε στον φωτισμό ενός χώρου ενώ ακολουθεί η επιλογή του κατάλληλου σώματος. Ακόμα και όταν δεν έχουμε τη δυνατότητα επιλογής λαμπτήρα και το σώμα που θέλουμε να χρησιμοποιήσουμε είναι συμβατό μόνο με λαμπτήρες υψηλής χρωματικής θερμοκρασίας μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε φίλτρα για να αποδώσουμε την χρωματική θερμοκρασία που απαιτείται στην εκάστοτε περίπτωση.

Για την ΦΩΤΟΔΙΑΠΛΑΣΗ Α.Ε.

Νίκος Μοσκοφίδης
Μελετητής Φωτισμού
Αρχιτέκτων Μηχανικός